

Folketinget – Europaudvalget

Christiansborg, den 1. november 2007

Europaudvalgets sekretariat

Til

udvalgets medlemmer og stedfortrædere

Referat af åbent samråd i Europaudvalget om WTO

Hermed omdeles referat af åbent samråd i Europaudvalget fredag den 9. juni 2006 med udenrigsministeren vedr. samrådsspørgsmål R og S om WTO.

Med venlig hilsen

Peter Riis

Punkt 2. Åbent samråd med udenrigsministeren vedr. samrådsspørgsmål R og S vedr. WTO

Alm. del (05) – samrådsspørgsmål R

Alm. del (05) – samrådsspørgsmål S

Samrådsspørgsmål R og S havde følgende ordlyd:

”R. Hvad kan ministeren oplyse om fremdriften i WTO-forhandlingerne, herunder om den danske regerings indsats?

S. Hvad kan ministeren oplyse om regeringens handelspolitiske linje med særligt henblik på vægtingen af WTO i forhold til bilaterale og regionale aftaler, jf. formuleringerne om handelspolitik i regeringens globaliseringsudspil fra marts 2006 samt artikel herom i Jyllands-Posten den 17. marts 2006.”

Steen Gade begrundede samrådsspørgsmålene.

Samrådsspørgsmål S skyldtes den forundring, mange fik ved at læse regeringens globaliseringsudspil, hvor man pointerede vigtigheden af bilaterale og regionale aftaler. Han ville gerne vide, om det var en ny linje fra regeringens side, at man nu begyndte at være positiv over for bilaterale aftaler. Steen Gade var klar over, at man siden samrådsspørgsmålet blev stillet havde haft en forespørgselsdebat og en vedtagelse i Folketinget, hvor der står, at Folketinget støtter det multilaterale handelssystem, men alligevel ville han gerne have en kommentar fra udenrigsministeren, idet han fandt det vigtigt at signalere klokkeklart fra den danske regering, at vi satser meget målbevidst på at udbygge og fortsætte det multilaterale handelssystem. Steen Gade tilføjede, at man mange steder have lyst til at droppe det, bl.a. gik USA ganske kraftigt i retning af at bygge mere og mere på bilaterale aftaler.

Derfor var det vigtigt at få præciseret regeringens synspunkt, så der ikke var tvivl om den danske holdning.

Samrådsspørgsmål R drejede sig om, hvordan det er gået med WTO-forhandlingerne i Geneve, siden man havde debatten i Folketinget. Hvordan er fremdriften, og hvad har Danmark gjort for at følge op på Folketingets vedtagelse? Steen Gade tilføjede, at han troede faktisk, Danmark var det land i Europa, der var mest imødekommende over for udviklingslandene og en liberalisering af verdenshandelen, men det forpligter også regeringen. Han mente, der skal gives større indrømmelser fra de rige lande, hvilket må betyde, at EU skal give større indrømmelser, bl.a. vedrørende specielt følsomme produkter. Vi havde en målsætning om 8 pct., men hidtil var det nærmest kun blevet til 1 pct. Hvilken

indsats har vi gjort, og vil vi tage initiativ til en analyse af, hvilke lande der kommer i klemme, sådan at man også kan få inddraget i handelsaftalerne, hvordan man kan være med til at hjælpe de lande, som kommer i klemme?

Til sidst spurgte Steen Gade: Hvordan ser regeringen på situationen, hvis man ikke når et færdigt resultat til sommer?

Udenrigsministeren indledte sin besvarelse med at svare på Steen Gades sidste spørgsmål: "Så kommer der bilaterale aftaler, for så er man nødt til at lave bilaterale aftaler." Men derefter gik han videre med at give det svar, han havde tænkt sig at give på samrådsspørgsmålene.

For så vidt angår det første spørgsmål om fremdriften i WTO-forhandlingerne og regeringens indsats kan jeg generelt henviser til debatten den 23. maj.

Forhandlingerne tegner fortsat meget vanskelige – og der synes ikke at være udsigt til et snarligt gennembrud. Jeg har set her forleden, at WTO's generaldirektør Pascal Lamy har sagt, at nu skal der ske gennembrud, men der er ikke noget, der bevæger sig. Han har udstukket en stram tidsplan: Den 19. juni skal formændene for forhandlingsgrupperne for henholdsvis landbrug og industritold fremlægge udkast til rammer for en endelig aftale. Ca. en uge senere har Lamy til hensigt at gennemføre en intens konsultationsproces i såkaldte "Green Room" møder, formentlig med deltagelse af ministre.

Lamy har præciseret, at han ønsker en proces, som svarer til den, man havde i juli 2004. Dengang lykkedes det som bekendt at nå til enighed om en rammeaftale for de videre forhandlinger. Der bliver således ikke tale om et egentligt WTO-ministermøde i slutningen af juni, men snarere forhandlinger i mindre kredse med deltagelse af en blanding af ministre og ambassadører fra centrale delegationer.

Fra dansk side vil vi naturligvis gøre, hvad vi kan for at bidrage til et gennembrud. Vi vil især arbejde for, at EU's mandat udnyttes til det yderste, og at Kommissionen målrettet og konstruktivt bidrager til løsninger i de kommende uger. På baggrund af vedtagelsen fra forespørgselsdebatten den 23. maj kan ingen vist være i tvivl om regeringens offensive og udviklingsvenlige linje.

For så vidt angår det andet spørgsmål om vægningen af det multilaterale i forhold til bilaterale og regionale handelsaftaler vil jeg indlede med at slå én ting fast: Det multilaterale handelssystem er regeringens førsteprioritet. Det fremgår også af Folketingets vedtagelse. Det vil det også være fremover – uanset om Doharunden lykkes eller ej.

Som sagt i min besvarelse af forespørgslen den 23. maj: For regeringen er en substantiel og udviklingsvenlig afslutning af Doha-runden afgørende vigtig.

Derfor er det her, ressourcerne må koncentreres – jf. Hongkongerklæringens tidsfrister, som jo er ultimo juli.

Regeringen er naturligvis i gang med de indledende overvejelser om, hvorledes der bedst følges op på Globaliseringsrådets anbefaling om udarbejdelse af en offensiv handelspolitik med bilaterale og regionale aftaler som et centralt element. Det sker med det udgangspunkt, at bilaterale og regionale handelsaftaler kan være et godt supplement til WTO-reglerne, men ikke en erstatning herfor.

Med andre ord vil fundamentet derfor fortsat være de fælles multilaterale handelsregler for globaliseringen, som igennem årene er blevet fastlagt i GATT og siden WTO. Det er afgørende at bevare WTO som grundstenen i det internationale handelssystem af mindst tre grunde: Af hensyn til udviklingslandene, af hensyn til erhvervslivet og af hensyn til verdenssamfundet.

For især de fattigste udviklingslande er der ingen tvivl om, at WTO udgør den bedste mulighed for at blive integreret i verdensøkonomien og nyde godt af globaliseringens fordele. De multilaterale regler sikrer disse lande fair behandling på lige fod med større og økonomisk stærkere lande. Og WTO's tvistbilæggesystem beskytter dem og giver retlig sikkerhed. For nylig har bl.a. bomuldssagen, som USA tabte, og sukkersagen, som på flere områder gik EU imod, vist, at de rige lande kan udfordres i WTO.

Også for erhvervslivet er fælles multilaterale regler at foretrække. Globaliseringen har medført, at et færdigt produkt i dag ofte indeholder komponenter fra mange forskellige lande. Bilaterale og regionale handelsaftaler kan skabe et sammensurium af forskellige oprindelsesregler, som vanskeliggør den frie bevægelse for varer i de globale produktionsprocesser.

Endelig er det for verdenssamfundet som helhed det bedste, hvis man i WTO kan skabe forudsigelighed og sikkerhed for alle. Ikke mindst fordi WTO's tvistbilæggesystem både kan forebygge og løse handelstvister, inden de bliver til negative handelsspiraler, som vi tidligere har set i historien.

Men alligevel kan EU's bilaterale handelspolitik være et godt supplement til den multilaterale liberaliseringsproces i WTO. Bilaterale og regionale handelsaftaler giver større liberalisering af handelen mellem enkelte regioner. Det kan på sigt bane vejen for, at flere inddrages i denne liberalisering – det vil sige at regionale handelsindrømmelser multilateraliseres. Derfor er den danske regerings holdning, at eventuelle bilaterale og regionale handelsaftaler skal tage udgangspunkt i – og være i fuld overensstemmelse med – WTO's regelsæt. Således vil man kunne sikre, at handelsskabelsen ved regionale aftaler overgår den handelsforvridning, der vil kunne være til ulempe for de lande, som står uden for regionerne. På sigt vil multilateraliseringen derved kunne fremmes.

Det er også en kendsgerning, at der er et spænd imellem, hvad der kan nås i WTO, og hvad der i den virkelige verden er behov for. Eksempelvis har globaliseringen skabt øget fokus på rammerne for investeringer på tværs af landegrænser. Mange danske virksomheder ville kunne drage fordel af bedre regler for investeringer, som ville skabe mere forudsigelighed og sikkerhed. Også mange ulande vil drage fordel af det, ved at de får flere investeringer. Men investeringer var netop et af de fire såkaldte "Singapore-emner", som røg ud af Doharunden efter ministermødet i Cancún, fordi ulandene ikke ville være med, hvad jeg ikke rigtig forstår. Regionale aftaler om investeringer vil således kunne fungere som et nyttigt supplement og ikke et alternativ til WTO.

Formålet med bilaterale og regionale handelsaftaler er altså ikke at undergrave det multilaterale – snarere tværtimod. På sigt vil styrkelse af det multilaterale handelssystem netop blive muliggjort i kraft af regional liberalisering, som sker i overensstemmelse med WTO's regler. For Danmark er det en klar fordel, at disse aftaler forhandles via EU, som tilfældet jo er. EU's politiske og økonomiske tyngde giver desuden danske virksomheder større muligheder for at få løst deres eventuelle handelspolitiske problemer i tredjelande. Den bilaterale/regionale handelspolitik påkalder sig særlig interesse i forhold til store aktuelle og potentielle vækstmarkeder som f.eks. Kina, Indien, Rusland, Brasilien og Indonesien. EU's forhandlinger med Mercosur om en frihandelsaftale er et eksempel herpå.

I det videre arbejde med at følge op på Globaliseringsrådets anbefalinger vil en analyse af mulighederne i forhold til disse vækstmarkeder derfor spille en væsentlig rolle.

Jeg kan yderligere oplyse, at EU rent faktisk har bilaterale aftaler under forskellige former, bl.a. med 75 tredjelande og 24 regionale organisationer. Det er altså ikke noget nyt. Alle de lande har jo vedtaget disse aftaler, som er en fordel for deres handelsudvikling.

Men det skal altså ikke være imod WTO, men i overensstemmelse med WTO-reglerne.

Rune Lund tog udgangspunkt i debatten den 23. maj, hvor et folketingsflertal vedtog et forslag til vedtagelse, som var en forbedring i forhold til situationen i november, men desværre opretholder man stadig væk, at der skal ske forhandlinger på alle områder, hvilket svarer til "noget for noget" ideen. Rune Lund fremhævede, at det ikke var det, der var ideen bag udviklingsrunden – som skal være en "Round for Free" for de fattigste ulande – hvorfor udviklingslandene var meget fornærmede over den måde, forhandlingerne forløb på.

Rune Lund henviste til, at Enhedslisten havde stillet et hav af § 20 spørgsmål efter debatten den 23. maj og også fået nogle svar. Der stod i vedtagelsen, at toldreduktioner for landbrug og industrivarer sker ud fra bundne satser, og at ilandene påtager sig større reduktioner end ulandene. I spørgsmål S 5139 havde han spurgt, om det betyder, at regeringen vil arbejde for, at EU ændrer sit nuværende udspil til reduktioner på toldsatserne for ikke-landbrugsvarer. Han fik at vide, at regeringen ikke vil arbejde for at ændre EU's udspil, hvilket han faktisk fandt i modstrid med folketingsflertallets vedtagelse af 23. maj.

Han havde oven i købet fået svar på spørgsmål S 5104, hvoraf det fremgik – selv om man selv skulle regne sig frem til det – at ulandene skal reducere med 66 pct., mens ilandene kun skal reducere med 40 pct. Det er også i modstrid med Folketingets vedtagelse, som Rune Lund på det punkt havde rost, fordi den var en forbedring i forhold til november.

I svaret på spørgsmål S 5078, der handler om regeringens holdning til G33-gruppens forslag på specielt følsomme produkter og "Special Safeguard Mechanism", står der, at der er spillet ud med, at ulandene må undtage 20 pct., mens USA er kommet med et fuldstændig uacceptabelt forslag om 1 pct., hvilket ulandene opfatter som en fornærmelse. Rune Lund ville gerne vide, hvilken procent regeringen går ind for: 1 pct., 10 pct. eller 20 pct., idet han tilføjede, at han selvfølgelig helst så, at det blev 20 pct.

I relation til tjenesteydelsesforhandlingerne, som handler om arbejdskraftens frie bevægelighed, henviste Rune Lund til, at en del lande har spillet ud med forslag til regler, som er en direkte kopi af reglerne i servicedirektivet, hvorefter løn- og arbejdsvilkårene i oprindelseslandet skal være gældende i modtagerlandet. Hvor står regeringen i den sag, og hvilket tilbud er EU kommet med?

Niels Helveg Petersen fandt, at det er et lidt trist billede, der tegner sig for WTO-forhandlingerne, og at der skal rigtigt meget til nu, for at man kan nå til et lykkeligt resultat. Han betegtede det ligeledes som trist, at EU ikke kan bevæge sig, fordi der er intern uenighed om, hvor langt man kan gå med hensyn til indrømmelser på landbrugsområdet. Han havde hæftet sig ved nogle lidt ejendommelige bemærkninger fra Globaliseringsrådet, men syntes, udenrigsministeren i dag og i debatten forleden i Folketingssalen fik rettet noget op på det billede og fik nuancerne med, idet han havde sagt, at bilaterale arrangementer kan være udmærkede, men det drejer sig først og fremmest om at fremme det multilaterale handelssystem.

Niels Helveg Petersen spurgte, hvad der sker i forhold til Rusland.

I en sidebemærkning til Rune Lund sagde Niels Helveg Petersen, at det var som om Rune Lund mente, det var til skade for økonomien i ulandene at fjerne

nogle toldsatser. Heroverfor gjorde han gældende, at mange mener, det kan være til fordel for ulandene at fjerne nogle toldsatser.

Svend Auken kunne tilslutte sig det, Niels Helveg Petersen havde sagt om balancen, og tog afstand fra den idé, at blot fordi man satte nogle erhvervsfolk og embedsmænd og ministre sammen i et Globaliseringsråd, så var det, rådet kom med, noget, som regeringen bare burde gennemføre. Socialdemokraterne var tilhængere af det multilaterale handelssystem og ville slås for det, men inden for rammerne af det multilaterale system kunne man udmærket forestille sig, at EU med et specifikt sigte indgik bilaterale aftaler, f.eks. på energiområdet. Han var bare imod den amerikanske taktik med at finde et eller andet ludfattigt udviklingsland og lægge pres på det for at indgå en bilateral aftale.

Svend Auken pegede på, at hvis vi ikke kan løse opgaven med WTO-forhandlingerne nu, så er det meget svært at se, hvordan man skal kunne løse de næste store opgaver i forhold til klima, energiforsyning og den almindelige forurening. Han slog fast, at der er ikke noget andet forum end WTO til at tage den samlede afvejning, og derfor er det brandærgerligt, hvis det ikke lykkes nu. Derfor står socialdemokraterne bag regeringens forhandlingslinje.

Svend Auken henviste til, at Lamy har sagt, at vi er i den røde zone, hvor en række tidsfrister er suspenderet, og at man skal være færdige om 7 uger. Amerikanerne har skiftet en dygtig mand ud med en kvinde, som ikke er nær så indflydelsesrig, og i den amerikanske kongres er der en voldsom udvikling væk fra de principper, der ligger bag Doharunden, så det er lidt af en skæbnestund. Svend Auken ville gerne være optimistisk, men savnede noget at have optimismen i.

Steen Gade var personligt ikke så sikker på, at det var en særlig dygtig mand, der var udskiftet. Han kunne tilslutte sig udenrigsministerens formuleringer angående Globaliseringsrådets anbefalinger. Selvfølgelig kan der indgås bilaterale aftaler, men man må fastholde, at det vigtigste er de multilaterale aftaler, og at de bilaterale aftaler skal indgås inden for rammerne af det multilaterale handelssystem, idet de fattigste lande ellers bliver snydt. Når EU taler om at indgå bilaterale aftaler med Kina, Brasilien m.v., hvem er det så, der kommer til at stå udenfor? Det er nok de fattigste lande.

Steen Gade fortalte, at han for et par uger siden havde deltaget i en konference i Sydafrika, hvori det var blevet påpeget, at USA havde indgået bilaterale aftaler med ulande, som var ringere end de nuværende ordninger inden for WTO.

Med hensyn opfølgningen af Folketingets vedtagelse syntes Steen Gade, udenrigsministeren havde været rimeligt tavs, idet han pegede på, at vedtagelsen indeholdt elementer, som indebar, at vi måtte tage en kamp internt i EU. Steen Gade

ville gerne have udenrigsministeren til at bekræfte, at vi kæmper hårdt for at få de følsomme varer op på 8 pct., idet han påpegede, at EU må give nogle indrømmelser.

Han ville også gerne have bekræftet, at vi kæmper hårdt for, at det ikke skal være de faktiske toldsatser, men de bundne toldsatser, det drejer sig om.

Udenrigsministeren beklagede, at tingene er mere komplicerede end som så.

I svaret til Rune Lund sagde udenrigsministeren, at der stadig væk er tale om en "Round for Free" for de fattigste ulandes vedkommende.

I forbindelse med NAMA har vi sagt nej til et ændret udspil fra EU's side på indeværende tidspunkt, idet det nu må være de store landes tur til at bevæge sig på ikke-landbrugsområdet. Der er tale om et "give and take". Udenrigsministeren pegede på, at det ikke er rimeligt at betragte udlandene som en stor, fattig masse, og nævnte, at f.eks. Brasilien, Indien og Kina har en helt anden situation end det fattige Niger. Er det meningen, at vi skal nedlægge alt landbrug i Europa og overlade kødproduktionen til Argentina? Hvad glæde har Niger af det? Afrika, som vi interesserer os meget for, vil intet få ud af det.

I relation til besvarelsen af spørgsmål S 5104 fremhævede udenrigsministeren, at den gennemsnitlige toldreduktion reelt ville være væsentligt lavere end for de udviklede lande.

Regeringen ville være opmærksom på, at der ikke skete noget, som ikke var i overensstemmelse med Folketingets vedtagelse, men det mente han nu heller ikke var tilfældet. Han tilføjede, at det endelige resultat af forhandlingerne skulle godkendes af Europaudvalget og Folketinget, og vi har anmeldt et forbehold herom. I den forbindelse henviste udenrigsministeren til de vedtagelser, der var sket i Folketinget den 26. marts 2003 og den 9. juni 2005 samt den 8. november 2005.

Spørgsmålet om procenter er ikke afklaret endnu, men udenrigsministeren gjorde opmærksom på, at fritagelser på 20 pct. kunne indebære, at 98 pct. af den faktiske samhandel undtages, så det ville ikke være særlig smart.

I anledning af Rune Lunds bemærkninger om tjenesteydelser sagde udenrigsministeren, at han tidligere havde givet udtryk for, at det var rigtigt af EU at tage det spørgsmål op.

På Niels Helveg Petersens spørgsmål om Rusland svarede udenrigsministeren, at der forhandles stadig væk, og det skulle gerne falde på plads i 2007.

Udenrigsministeren fremhævede, at der er to forskellige holdninger i ulandene, og gav Niels Helveg Petersen fuldstændig ret i, at mange ulande ville have fordel af at nedsætte toldsatserne, idet man ikke kan blive ved at leve af at have høje toldsatser. Som eksempel nævnte han Mozambique, som havde nedsat toldsatserne og fået en forhøjet indtjening ud af det.

Han var enig i, at det, der kommer fra Globaliseringsrådet, ikke er nogen lov, og at Danmarks interesse ligger i, at forhandlingsrunden i WTO lykkes, men vi kan ikke lade hele vores handelssystem gå i stå, hvis den ikke lykkes.

Faktisk var udenrigsministeren meget pessimistisk og pegede på, at hvis vi ikke får klaret modaliteterne nu, så lykkes det ikke. Han var enig med Svend Auken i, at det faktisk går den forkerte vej. Han troede ikke, EU kunne få et nyt og bedre kommissorium, og han mente heller ikke, USA ville komme med et bedre tilbud, så det var naivt af Kina og Brasilien og Indien at forestille sig, at de bare kunne læne sig tilbage og regne med, at de nok fik mere ud af det senere.

Udenrigsministeren forudså, at hvis man i højere grad går over til bilaterale aftaler, vil det overflødiggøre WTO-systemet, og det vil ikke være til fordel for os.

I svaret til Steen Gade sagde udenrigsministeren, at vi kæmper, men EU har ikke en Kinamands chance for at komme med et nyt tilbud, før der er bevægelse fra anden side. Da der var tale om et åbent samråd, var det begrænset, hvad udenrigsministeren kunne sige om forhandlingerne med andre lande, men han sagde, at han havde givet udtryk for de danske synspunkter over for flere samtalepartnere, og nævnte i den forbindelse, at han skulle have et møde med et betydningsfuldt lands minister den 19. juni.

Steen Gade påpegede i anledning af udenrigsministerens bemærkninger om Indien, Brasilien og Kina på, at det koster os en masse penge, at vi har de landbrugsordninger, vi har i EU, så på lang sigt er de ikke til fordel for os. Vi får nogle problemer, hvis EU giver indrømmelser, idet vi skal foretage en omstilling, og den kan give vanskeligheder i visse EU-lande, men grundlæggende er det til vor fordel at producere varerne i de lande, hvor det er fornuftigt at producere dem.

Rune Lund pegede igen på, at der i Folketingets vedtagelse fra 23. maj står: "Toldreduktioner for landbrug og industrivarer sker ud fra bundne satser, og ilandene påtager sig større reduktioner end ulandene." Han var ganske uenig med dem, der mente, at ulandene ikke rigtigt havde forstået, hvad der var til deres eget bedste, og ikke rigtigt havde forstået situationen, og mente ikke, at ulandene skal reducere mere, end de selv er villige til.

Rune Lund pointerede, at udenrigsministeren i besvarelsen af spørgsmål S 5104 refererer til de anvendte toldsatser, men det er de bundne toldsatser, man skal tage udgangspunkt i, og så ser situationen helt anderledes ud, idet ulandene så skal reducere med 66 pct., mens ilandene skal reducere med 40 pct. Rune Lund ville gerne høre præcist: Hvis ikke der sker en større reduktion for ilandene end for ulandene i de bundne toldsatser, vil regeringen så stemme imod?

Rune Lund pegede på, at Verdensbankens seneste økonomiske analyse siger, at det er ilandene, der vinder, hvis EU får sin vilje, og det er ulandene, der taber generelt, mens kun to ulande vinder: Kina og Indien.

Rune Lund erkendte, at nogle ulande er rigere end andre ulande, men de er stadig væk meget fattigere end landene i EU. Det, der skulle have været en udviklingsrunde, tegner til at få et dårligere resultat, og det vil ulandene ikke finde sig i mere, og de vil ikke finde sig i, at ilandene bruger "noget for noget" princippet.

Udenrigsministeren gav Steen Gade fuldstændig ret og tilføjede, at det også er dansk politik at reducere landbrugsstøtten, men det må ske på en måde, så vi ikke lukker dansk landbrug. Vi skal heller ikke lukke europæisk landbrug, men have en aftale med amerikanerne, canadierne og australierne. Han gav Steen Gade ret i, at selvfølgelig har vi glæde af at komme af med landbrugsstøtten, men det kan ikke nytte noget, at amerikanerne og canadierne og australierne blot producerer noget mere, for det gavner ikke nødvendigvis ulandene. Det er en fælles europæisk holdning, at der kan leveres indrømmelser på landbrugsområdet, men det kan ikke ske ensidigt.

Udenrigsministeren sagde, at de meget tekniske spørgsmål, Rune Lund havde stillet, egnede sig bedre til en skriftlig besvarelse, som han lovede at fremsende. Han betegnede Rune Lunds holdning til ulandene som en barnepigeholdning, som går ud på, at man ikke på stille krav til børnene. Ulandenes forhandlere er meget voksne og bevidste personer, som godt kender deres interesser, og nogle af de mest kompetente forhandlere, udenrigsministeren havde mødt, kom fra Kina.

Rune Lund gentog endnu engang spørgsmålet: Tager regeringen udgangspunkt i bundne satser eller i anvendte satser på toldområdet?

Udenrigsministeren oplæste Folketingets vedtagelse fra 23. maj, idet han tilføjede, at det faktisk også er regeringens udgangspunkt.

Rune Lund måtte konstatere, at så er besvarelsen af spørgsmål S 5104 blot en akademisk ekskurs, idet regeringen tager udgangspunkt i de bundne satser.

Udenrigsministeren gentog sit løfte om at svare på de tekniske spørgsmål skriftligt.